

LA CAMPANA DE GRACIA

ROMAMI, ROMAMA

—Un arbre alt com una canal que fá un fruit com un bescuit, l' arbre, es alt com un primer pis, fá unas cosas que costan de pelar....

—¡Castanyas!

—¡Romamí!

L'AMNISTIA.

Quatre números de l'*Esquella* no mes veieren la llum, la primera vegada que la *Campana de Gracia* vá haver de apagar lo seu sonido.

Quatre números no mes are l'han vista, en substitució de la mateixa *Campana*, suspesa per tres mesos.

Podrém dirne de l'*Esquella de la Torratxa*, lo periódich dels quatre números.

Pero, vulga 'l geni tutelar de la llibertat de impremta, que may mes s'extingeixi 'l só de la *Campana*, destinada á tocar á somatent contra 'ls enemichs de la llibertat vingan d'ahont vingan y sigan los que's vulgan.

La mort de l'*Esquella* y la de la *Tomasa*, de la qual també 'n sortiren quatre números, y la resurrecció de la *Campana de Gracia*, fou deguda en aquella época á la cayguda del ministeri y á la pujada dels radicals.

La mort de l'*Esquella* y la resurrecció de la *Campana* son degudas actualment á la amnistia general donada pèl govern en favor de la premsa.

Consolémnos ab que poguém saludar de nou á nostres numerosíssims lectors, que sempre es un consól pensar que en aquests temps en que la premsa se ha convertit en una verdadera *premsa de tortura* pèl cervell dels pobres escriptors, que ja no sabem que posar sobre 'l paper, sense que un suor fret nos invadeixi, temerosos de pecar contra 'ls manaments de la ley del govern, es un consól, repetím, pensar que ja no som los mes desgraciats de la terra espanyola.

Fins avants de l'amnistia ho haviam sigut, si senyors. Una falta qualsevol, una indiscreció invisible que no costaba una gota de sanch al país ni una llágrima al poble, que al revés, si acás lo feya riure: la mes petita guassa per consolarnos de las nostras desventuras, res, la cosa mes innocent del mon, costava una advertencia, una multa ó una suspensió del periódich.

Ja no parlém de revelar als carlins los plans del govern, ni de desprestigiar als governants, ni de aixecar bandera contra bandera, cosas avuy, aquestas últimas, que son encare verdas pèls escriptors.

Res d'aixó: l'autoritat nos recomenava cautela, pero molta cautela, cuidado, pero molt cuidado. Y nosaltres l'hi déyam:—Pero fins ahont podém arribar?—Ah! vostés mateixos; pero adverteixin que si la fan, la pagarán avants de que se'n adonin.

Aixó 'ns recordava 'l *libre-albedrio* que 'ns atribueixen los teólechs, fins los mes recalitrants.—L'home es libre, dihen: es libre d'escullir lo bé ó d'escullir lo mal; pero Deu té 'l premi y 'l cástich pera recompensar las sévas accions.—Pero senyors teólechs: ¿no regoneixen que hi ha homes inclinats al mal naturalment ¿no saben que n'hi ha de tontos incapassos de discernir-lo? ¿ignoran que hi ha circumstancias superiors al mateix home? Y donchs ¿no dihen també que 'l Ser Suprem es omnipotent? ¿Perqué si tot ho pot, no dotava als homes de una inteligencia superior? ¿perqué 'n feya neixe de murrís y de tontos? ¿perqué algunas vegadas l'home, morintse de gana per exemple, ha de robar un pá per viuré? ¿Ahont es aquí 'l *libre albedrio*?

Y ¿ha de mereixe cástich en Sunyer y Capdevila, verbi gracia, perqué l'hi sembla que Deu no existeix? Y donchs que fa l'Omnipotencia divina? ¿perqué no l'hi dona á compendre lo contrari?

Totas aquestas filosofias á l'autoritat no l'hi dihen res.—Pero trássins un límit l'hi deyam nosaltres.—Un límit! ¿Con que un límit? Y llavors cridarian vostés contra nosaltres perqué coartém la *llibertat d'impremta*. Vaja, vaja: ja 't coneix herbeta que 't dius mardaix.

Y aixís anavam passant de cayguda en cayguda, esperant un temps millor. Un dia—aixó no 'a sé; pero m'he penso—algun ministre degué recordarse de que havia sigut periodista, ó degué somiarho, perqué 'ls temps dels

Borbons y del fiscal d'impremta no s'olvidan tant facilment. Y havétselhi reproduhit aquellas torturas, diria al despertarse;—Y no estém nosaltres perseguint las mes petites indiscrecions ab severas penas, mentres los carlins que sembran per Espanya lo dol y i'extermini gosan de un indult permanent? ¿Ha de mereixe una falta petita un cástich implacable, mentres lo crim ha de ser perdonat sempre que 'l criminal vulga? ¿Han de ser los periodistas de una condició inferior á la dels carlins?

Y l'endemá 's firmá 'l decret de amnistia. Pero desde llavors...

«¡Ay! perqué 'm resucitéu si m'heu de torná á matar?...»

com Llatze degué dir á Jesucrist quan l'aixecava del sepulcre.

Pero, seguím y esperém, y deixem que la ploma escriga lo que l'hi sembli.

La ploma escriu lo següent: siga d'ella la responsabilitat:

—Pero calla, Ave-Maria enrahonas mes que tres: que no sab ta llengua impia, que havent dat una amnistia potser no 'n darán cap mes?

BATALLARAS

Lo bisbe Caixal s'ha retirat á la vida privada.

Renyit ab lo Terso, perqué 's negava á ferli la mistat diu qu'es ell qui ha aconsellat al Alfonso que 's separés de las cosas de la guerra.

Y en paga d'aquest servey; assegura que no 's mourá de las sévas diócesis, encare que las tropas entrin á la Seo de Urgell.

Si se'n mourá ó no se'n mourá, si jo fos govern, ja'n veuria.

De tots modos, la caduca causa del absolutisme, ha perdut ja l'últim caixal.

No parlém de l'anada de'n Serrano al Nort, perqué las circumstancias nos imposan molta cautela.

Diuen que tindrà mes de 100 mil homes á las sévas órdenes per acabar la guerra.

¡Res de conveni! Mes val tardar mes y deixar morta á la vívora, que no pas dormida.

Una escena carlista *pur sang*,

Vivia en Espadillo provincia de Castelló un pobre mestre d'estudi, de 70 anys d'edat, venerable pèl seu aspecte, honrat y bon pare de familia. S'anomenava Joan Guillem.

Un carlí jurá venjarse de que l'haguessen preferit sobre d'ell mateix, pel carrech de secretari del Ajuntament del poble, y un dia se'n apoderá sense com vá ni com costa.

—Dona un viva á Carlos VII, sino ets mort.

—He viscut honrat, digué 'l venerable vell, y honrat moriré.

Pochs minuts després ja era cadáver.

Aquest crim horrorós ha excitat l'indignació de tota la comarca. Ja no respectan los carlins ni l'ignocencia, ni l'edat, ni l'honradés: com á fieras se portan: sigan cassats com á fieras.

La ronda de Girona manada pel valent comandant Camprubí, aprofitantse de la fosca de la nit, se presenta en número de 150 homes á la vila d'Amer: sorprén al cos de guardia dels carlins, y, sense tenir una sola baixa, ne matan á 14 y ne fan alguns de presoners.

Ab uns quants cops com aquets, prompte veurán los carlins que si 'ns hi empenyém en sorpendre 'ls ne sabem mes qu'ells.

Lo Brusi tè dos corresponsals á París.

En un mateix diari sortiren dugas cartas

fetxadas lo 30 en aquella capital. Totas dugas parlavan de la gran victoria obtinguda pèls republicans de París en las eleccions municipals.

Deya l'un: «*Lo mal temps vá contribuir ahí al deplorable resultat de las eleccions*. Los continuos xafechs d'aygua inspediren de cumplir ab sos debers á molts electors, perqué desgraciadament á París se prefereix la conservació de un sombrero al triunfo de un candidat.»

Y deya l'altre: «No pot atribuirse 'l resultat d'are á la incuria dels conservadors.»

«Ha anat á depositar sos vots la població de París, que surt de las entranyas de la terra en los dias de las grans crisis, y á la qual avuy favoreixia un *sol magnífich*.»

L'un que plovia, l'altre que feya sol: l'un que 'ls conservadors s'han retret: l'altre que han anat á votar... ¿en que quedém?

Si 'l gran triunfo dels republicans de París, es per fer perdre l'*oremus* als corresponsals del Brusi ¿figurense que tal ha de ser!

Lo dia 3 de Desembre de 1873 vá presentarse als carlins lo cabecilla Lozano.

Lo dia 3 de Desembre de 1874 era fusellat en lo terme de Albacete.

Los carlins que creuhon en miracles, que tremolin.

Los célebres articles del Sr. Mañé dirigits á n'en *Cándido*, ja no 's titulan «Viatje al rededor de una tomba» sino «Passatemps.»

Ja diu bé 'l ditxo: «Qui no té res mes que fé al gat pentina.»

Los republicans varem ser uns *gats*, en Mañé 'ns pentina: senyal que no té feyna.

Un exemple de virtuts católicas.

Parla la *Correspondencia*: «Lo sargento del cos d'ordre públich Anton Sanchez Guerrero va pendre á nit al capellá de un regiment de caballeria, reclamat pèls tribunals de justicia acusat de violació y raptó de una jove pertanyent á una familia d'aquesta capital.»

Ab uns quans capellans com aquest en l'exércit, y uns quans com en Santa Cruz en las partidas, queda immortalizada la causa del *catolicisme*.

Un francès ha demanat autorisació al govern per establir grans casas de joch á Espanya per l'istil de las que hi havia anys endarrera en Baden-Baden, compromentse á satisferli un tant.

Creyéem que 'l govern no voldrá contréure pel país espanyol una deshonra devant de la moral y de la civilisació, patrocinant als tahuls de levita capassos de jugarse 'l sol avants d'eixir.

Nada: aquí Espanya qui vulga jugarse la pell, que 's fassi de una ronda.

LO QUE MES M'ESPANTA

SONET.

M'espanta una tormenta ab gran tronada prenyada d'un vent nort, y pluja forta, m'espanta tot aquell á qui re importa la sanch de mil valents sacrificada.

M'espanta un cop d'Estat ab traïdorada, un tort si vé de dret, un dret de porta, lo *Fra*...cassat carril, l'industria morta, y 'l veurer durar tant la carlinada.

M'espanta un neo astut, si á Deu implora la Santa Inquisició (tants crims que ¡papal!) y un poble infortunat que dols ne plora.

M'espanta tot govern que, sol, endrapa;... pero avuy com avuy, mes m'encocora pensar que fá molt fret y no tinch capa.

A. F. O.

Saballs, Miret, Tristany, Huguet y altres cabecillas, en la nit del diumenje al dilluns se deixan caure sobre San Celoni.

Lo batalló de francès de 'n Masons y 'ls voluntaris de la població, per compte de ficarse al llit coronan las tapias de la vila, y reben als carlins ab aquella galanteria que 's mereixen.

aixó es, contestant los tiros ab tiros, y las cano-
nadas ab canonadas.

En Savalls los llansá unas 100 granadas y
mes de 500 cohets incendiariis, que no produ-
hian altre efecte que 'l de un castell de foch.

Los de San Celoni per amenisar la festa,
colocaren una música en la plassa que omplia
l' espay d' ayres patriótics.

Al veure tanta alegría, 'ls carlins no espera-
ren per fugir la llum del dia, temerosos de no
haver de ballar si 's plau per forsa.

EXTREMS QUE 'S TOCAN.

Un corista del teatro,
que guanya 'ls diners cantant
de baix; y com de estatúra
casi be senbla un gegant,
per go tots los que 'l coneixen
li diuhen que es un *baix* ALT.

Un cubano molt ricatxo
que ha empleat algun diners
deixantlos á l' un y al altre,
y encare no ha cobrat res,
los seus deudors quan lo veuhen
li diuhen *cubano* INGLÉS.

A un sórt li han dat la noticia
d' haver selhi mort un fill,
y de sentiment, lo pobre
ha plorat tot lo mati;
se coneix que 'l contratemps
encar que *sórt*, la ha SENTIT.

Un simple que se empolayna
tots los dias mes de un cop,
gasta cosméticos, perruca
coloret, y olis de olor,
tota la gent lo critica
dihentli *simple* compost.

Una dels cuadros al vivo
quan roba algun conegut
á la entrada del Teatro,
sense ferhi cap embut
li diu: men vaig á *vestirme*
y després *NUETA* surt.

LLICENCIAT DEL 69.

En una parroquia de Barcelona, sabiam que
devia existir lo decorat del altar major destinat
á certa festivitat celebrada anys endarrera,
que havia sigut pintat per lo malaguanyat
Fortuny, quan era encara poch conegut per
son gran geni artístich.

Tractarem de averiguar l' altre dia ahont
havia anat á parar lo decorat, y 'ns digueren
que 'l rector de la parroquia, un cop se 'n
hagué servit, lo féu rentar, al objecte d' apro-
fitarne la tela... per aixugamans.

Lo rector d' aquesta parroquia passa per
liberal.

Si 'ls capellans liberals son aixís ¡qué serán
los carlistas?

REPICHS

Lo Terso diuhen que te 'l decidit empenyo
d' apoderarse de Iruñ pera reanimar l' esperit
abatut dels seus sectaris.

Lo qu' es Iruñ no 'l pren.

Lo que *pendrá* si 'u proba, será una nova
enrabiada.

Los carlins que ván ab en Gamundi diu qu'
están plens de graus y de verola.

Un dia van acampar en un lloch ahont hi
havia hagut un remat de béns, carregats d'
aquest terrible mal, y veus aquí la causa.

Res com la verola dels béns per encomenarse
als *béns* carlistas.

La *Prempsa*, periódich ministerial ha sigut
suspés per vuyt dias.

¡Pobre papallona, que tot donant voltas al
rededor de la llum del poder t' has cremat las
alas!

Consólat pensant que tu t' ho has buscat, y
qu' es mil vegadas mes trist pensar que molts
cops no es la papallona qui dona voltas al rede-
dor de la llum, sino la llum qui las dona al re-
dedor de la papallona!

Los periódichs asseguran que ja han desa-
paregut del Bidassoa tots aquells pontons que
servian als carlins de dipósit per contra-bando
de guerra.

¡Enhorabona!

Lo qu' are convindria es que aquets *pontons*
reaparesquessen en tots los ports d' Espanya,
en un' altra forma, ó siga com á dipósit dels
ojalateros.

Inútilment s' ha convocat en la *Gaceta* á ope-
raciones pera provehir la cátedra d' *anatomía*
quirúrgica, vacant en la nostra Universitat.

Si 's tractés de fer *anatomía* sobre liberals,
de viu en viu, no hi faltarian carlins que la
pretenguessen.

Diuhen los periódichs que 'ls carlins van tre-
molant de fret per las casas de pajés de las Pro-
vincias demanant una manta per amor de Dèu.

¡Pobrets!

Que vingan aquí y prometo escalfarlos, ab
algo mes que una *manta*. Jo 'ls donaré sempre
que vulgan una magnífica *su-manta*!

FÁBULAS FILOSÓFICAS.

Un periódich, senyors, que 's diu *La Crónica*,
ha dit ab intenció no gens irónica,
que la gent carca está que s' esgarrapa
perque l' govern s' arregla ab Pio papa,
lo qual vol di en sustancia, ó jo só un zero,
que d' aquesta tornem á pagá al clero.
Proban tals asercions, que semblan pullas,
qu' es cert alló del rabe per las *fullas*.

D' ensá que per sortir de sos apuros
varen pegá 'ls carlistas una gorra
nada menos de vint y tants mils duros
al cabildo *pobret* de Calahorra,
están allí, per mor d' aquells bergants,
privats de ciris los altars dels sants.
Proban, lector, exemples de tant bullo,
qu' es pugar pèls carlins pagar pel culto.

Un presoner carli lográ l' indult,
y se 'n torná á la faccia á fé 'l gandul.

Un altre carli ás
va caure presoner d' un soldat ras,
que 'l deixá mort d' un fart de garrotadas,
y no ha tornat may mes á las andadas.
Aquest exemple ensenya
que 'l gran remey cntra carlins es llenya.

TARAVILLA.

Lo fill de una familia lliberal se 'n anava
á Madrit á passarse doctor.

Los pares tingueren noticias de que 'ls car-
lins havian detingut lo tren y res mes.

Transcorregueren tres dias, quatre, una sen-
mana, quinze dias, y no rebian cap noticia del
seu fill estimat.

Per últim, quan plens de desconsol havian
fet ja algunas gestions al objecte d' averiguar
ahont parava, reben la visita de un company
del noy.

—Que no 'u sabéu? los diu: al vostre noy l'
han passat....

—Si? exclaman plens d' alegría.

—Si: 'ls carlins l' *han passat per las armas*.

En Serrano ja es al Nort.

Ha marxat en *dimecres*.

Ab lo qual se demostra que 'ls enemichs de
la situació que asseguravan que 'l govern havia
suprimit los *dimecres*, mentian.

Debém á la amabilitat del ilustrat Dr. Ba-
día, l' haber rebut lo primer tomo de un com-
pendi de *Oncología ó tractat de tumors*, traduhit
del aleman al espanyol per dit senyor, y revisat
y anotat per lo conegut y reputatcatedrático de
Clínica quirúrgica de la facultad de Barcelona
D. Joan Giné y Partegás.

Lo carácter de nostre semanari no' permet
dedicarli mes que aquet petit suelto, recomen-
tantlo á tots los que interessi, la adquisició de
aquesta obra que tal volta es la primera que 's
publica en Espanya.

La obra tindrà dos tomos en 8 major, plena
de grabats.

Tots los que vulgan comprarla, podrán diri-
girse á la llibreria científica establerta en lo
pati del Hospital de Barcelona.

Un amich nostre ha publicat un almanach.
En ell, entre otras cosas hi figuran diversas
noticias geográficas.

Se parla de las islas principals, de las mon-
tanyas, dels mars y dels rius.

Entre 'ls rius célebres hem trobat á faltarli
en *Rius* y *Talet*.

Un carli farrer yo 's troba al marge de un
camí, esperant l' ocasió de ferse 'ls seus.

En aquests temps no viatja ningú: passá
mes de tres horas al aguayt y may res. Per
últim véu venir á un vell. Se l' hi tira 'l de-
munt, l' hi encara 'l trabuch:—Per Dèu que
soch un pobret, no tinch un céntim, demane
caritat.

—«Pitjor per tú, diu lo carli. Aixís no pa-
tirás mes» y l' hi clava trabucasso.

Y després removentli la apadassada capa de
caputxa, entre 'ls doblechs, hi troba algunas
dobletes d' or.

Tot embutzacánselas, se 'n vá dihent:—
¡Miserable! Tractavas d' enganyarme. No vol-
dria pas ser de la tèva ánima: en aquestas
horas ja déus cremar á l' infern per la mentida
que has dit avants de morir. Alabat sia Dèu:
jo demá 'm confessaré y tot quedaré en paus.

CANTARELLAS.

Lo perque ab tú jo no 'm caso
clarament, nena, t' ho pinto
com tothom te diu qu' ets mona
no tinch ganas de ser mico.

Y d.

Cada vegada que miran
los méus ulls la cara tèva
nena, se 'm figura encare
qu' estich veient las *estrellas*.

LL. DEL 69

Perque no 'm caso 'm preguntas?
¿Sabs Camprodon que digué?
No t' emboliquis, *Gutierras*
mira que 't faran malbien.

P. K.

CUENTOS

—¿No 'u sab senyor March? En Quimet ha
liquidat tota la seva fortuna.

—¿Com s'enten? Que no l'hi marxava bè la
Casa de Banyes?

—Prou: pero vè un temporal: y las onadas
se l'hi enduhen la casa, la barraca, la roba y
fins las carbassas: are veji, havétsenhi anat
en líquit tot, si no ha liquidat bè bè.

Un home molt tacanyo obrí un establiment
de camiseria.

Los aparadors, ab prou feynas los hauria
utilisat l' amo de una botigueta de betas y fils.

No obstant lo dia de l' inauguració, convidá
als seus amichs á veure un vas d' aygua y anís.

—¿Que tal? los respongué ¿que'us sembla la botiga?

—Bè, noy, digué un d'ells, pero se 'm figura que 'l pintor encarregat del rètol se t' ha equivocat: en lloch de posarhi *Camiseria*, t' hi havia de posar: *¡Que miseria!*...

EPICRAMAS

—Era un ateo un escéptich lo sombrero que ha plegat.

—Y donchs ¿perqué en cos y ánima diuhen que al Cel se 'n ha anat?

P. B.

Lo mestre D. Gaspar Gerp á un estudiant un dia l' hi preguntá si sabia si la véu burro era verb.

Y ell digué: —Jo prou discorro... sembla que si Senyor Gerp: se pot conjugar com verb: *jo burro, tu burro, ell burro.*

E. X.

A la vista pots cobrá aquesta lletra Ramon.—

Y en Ramon, cego, exclamá:

—Per ferho, hauré d' esperá que me 'n vaji á l' altre mon.

A. F. O.

—Per tenir sort Senyó Estrada no hi ha res com *caure en gracia*.

—Donchs jo de una ensopegada al carré Majó de Gracia m' hi vaig rompre l' espinada.

G.

A un manco que 's diu Ignasi sent promés de la Rosé aquesta un jorn l' hi digué: —Donam la mà quan nos casi lo rector Mossen Sevé.

Mes ell qu' es tonto per cinch al sentir-la va exclamar:

—Cal noyal no m' hi convinch... Potser sí que una que 'n tinch te l' hauria de donar!

P. B.

SOLUCIÓ

que correspon á lo insertat en l' últim número de la *Esquella*.

1.ª SALT DEL CABALL Y ENDAVINALLA:

Me t' el mar y las montanyas y só una mateixa cosa, que aixis pots treure'm del aygua com d'entremitj de las rocas: també hi ha escriptors que 'm tenen y també 'm tenen las noyas; mes si d'aquesta 't refias no 'n tiras cap tros á l'olla.

SAL.

2.ª GEROGLIFICH. — Entre cacos, no 's pert res.

3.ª PREGUNTA 1.ª — La nèu.

4.ª Id. 2.ª — En que té las mateixas lletres.

5.ª FUGA DE VOCALS.

Un burro y una pantera van tenirne relacions, y als nou mesos de tenirlas, nasqué 'n Cárlos de Borbon.

6.ª FUGA DE CONSONANTS.

Jamay á la Paca faltan las ganas d' afanyar rals, ab las batas y las trampas gasta sempre un dineral.

7.ª ANAGRAMA. — Restar. — Errats. — Raters. — Rastre. — Ser-rat. — Reírús. — Tarrés. — Terrat.

8.ª XARADA 1.ª — Mar-ti-ri-a-na.

9.ª XARADA 2.ª — Pas-to-re-ta.

10.ª ENDAVINALLA. — Rata. — Reta. — Rila. — Rota. — Ruta. Han endavinat totas las solucions Giroflí-Giroflé y Treseta Sisó; totas menos las 6 y 10 F. de ca'n Vidal; menos las 3, 6 y 8 Aragonés Catalá y menos las 3, 4, y 6 Dos Escabellats; las 1, 5 y 7 Dos Amichs; las 2, 4 y 5 el caballero Artagnan; las 4 y 5 Aprenent Marsaire, Ingles Catalá y Dos ximples; las 3 y 5 Mateu Plus; las 5 y 10 Un Pintayre; la 4 no més Visnet de un frare; no mes que la 5 Arturo del Mas y la 10 solzament Llambrochs.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han remès xaradas ó endavinallas dignes de insertarse 'ls ciutadans Xiquet de ca 'l E. D., Dos Amichs y Aragonés Catalá.

N' han remesas d' arreglables Llambrochs y Treseta Sisó. Las demés que s' han remès y 'ls noms dels autors de las quals no quedau mencionats, no poden insertarse per fluixas, fácils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciutadans Dos escabellats. La fuga doble bè: la poesia bonicoya; pero no es del género que nosaltres busquem. — Xiquet de ca 'l E. D. Molt de lo que 'ns envia pot aprofitarse; treballi que vostè hi entèn y no 'ns olvidi. — Un liberal. Lo que 'ns envia no fila. — Dos Amichs. Adrofitarem la cantarella. — Lluch Pelxina. Aquesta senmana no va. — Barillas. Estém entesos; pero no sabem si podrém complaure 'l. — Estudiant. Insertarem lo quento. — Joan de Can Ramon. Aquesta vegada ja va millor: mirarem d' arreglarla; no 's desamini y y tiri avant. — Laus Tibi Crospris. Insertarem una cantarella y un epigrama. — Tomas Ribas. Hi anirà una cantarella. — Enrich Xarau. Y de vossté un epigrama. — Idem, etc. y C.ª. La lletra bè. — Comich d' Horta. Lo mateix l' hi dihém del salt del caball y del càlcul geomèttich. — Un estudiant federal y C. Manásdit. L' altre senmana per las solucions van fer tart. — Ciutadans Un pintayre, E. Pipero. Un qu' estima á la C., Passalvioli, Mateu Plus y Caballero Artagnan. Lo que 'ns envian no ma'ixa prou be: serà un' altre dia. — F. de ca 'n Vidal. insertarem l' anagrama. — Dos ximples. Aprofitarem dos cantarelles y un quento. — Visnet de un frare. Encare que no completament bè, ja va millor. mirarem de publicarli la primera cantarella. — Pere Botero. La fuga de vocals bè: no 'ns repeteixi lo que 'ns ha enviat que ja hi pensém. La xarada que 'ns remet es seva ó 'ns l' ha enviada també alguna altra vegada? L' hi dihém porque no 'ns es nova. — A. F. O. Gracias porque pensa ab nosaltres: endavant y fora.

COMBINACIÓ ARITMÉTICA.

Un senyor tenia un criat tant aixerit com borralxo, que tot sovint se n'anava al seller á buydar una botella á sa salut.

Un dia per saber de fixo l' escamoteig, las posá en una forma que no podia faltarni cap, sens que ho notés al instant. Tenia l' amo 31 anys, aixis donchs, las colocá en forma de quadrat, cada costat del qual l' hi donava 'l número 31 del següent modo:

1	28	2
28		28
2	28	1

Lo criat al cap de la senmana n' havia tret ja vuyt botellas; l' amo contá 'ls costats y no n' hi faltava cap. ¿Com s' ho arregliá per combinar lo quadrat que dongués la mateixa suma, haventhi no obstant l' indicada falta?

PAPALLONETA.

La solució en lo próxim número.

PREGUNTAS.

1.ª ¿En qué se sembla l' esperansa á una persona quan surt del teatro?

2.ª ¿Quina es la bestia que no 's mou may del bell mitj de Pekin?

AQUELL.

FUGA DE VOCALS.

G.ts .b g.ts m.. s'.sg.rr.p.n
G.ts .b c.rl.st.s t.mp.ch;
m.s c.rl.st.s .b c.rl.st.s
f.ns s. d.v.r.n y t.t.

P. K.

FUGA DE CONSONANTS.

E. .e. .e...e .e .e.é
.e.. .e..e.e. .e...e.e.
e. .e... .e .e .e...e .e.
.e. .e...e. .e .e...e .e

BARRET VELL

(La solució en lo próxim número.)

ANAGRAMA.

Ab un mocador de tot posat al cap sense gracia, desde 'l tot á una minyona aixis mateix l'hi parlava:

—«Donam per Dèu Marieta d' aquest tot que dús á plassa cinch ó sis peus, si vols set per menjarme'ls, que tinch gana.»

—«Per donarte'ls, Cassimiro, ja sabs que t' estimo massa, que no vull que 't fassan mal com á n' á mi una vegada.

«Encare noy no 'ls hi tot, y han passat quatre senmanas, y estich tot de tot y crech que ans de véurem bona y sana trobará un burro 'ls sis tots que componen l' anagrama.

DOS BALIGA-BALAGAS TARRASSENCHS.

(La solució en lo próxim número.)

XARADA

I.

En la reixa de Leonor cantava un tot l' altra nit una prima-dos d' amor quan se para tot seguit.

—Aixó segona molt mal l'hi replica un embossat

—¿qué no véus tros d' animal m'ha vingut un tres girat?

RALIP.

II.

Succehi un hu singular en lo carrer l' altre dia: mentres la dos-tres venia de tres-dos y un-dos comprar per fers' la quart-tres passar, un tot sense dirli res, al véurela tant tres-tres de una manera velós l'hi féu corre la tres-dos, y una quart-dos lo demés.

De molt tot l' acreditavas lector, si 'l tot no trobavas.

TRANQUILS DEL HOSPICI.

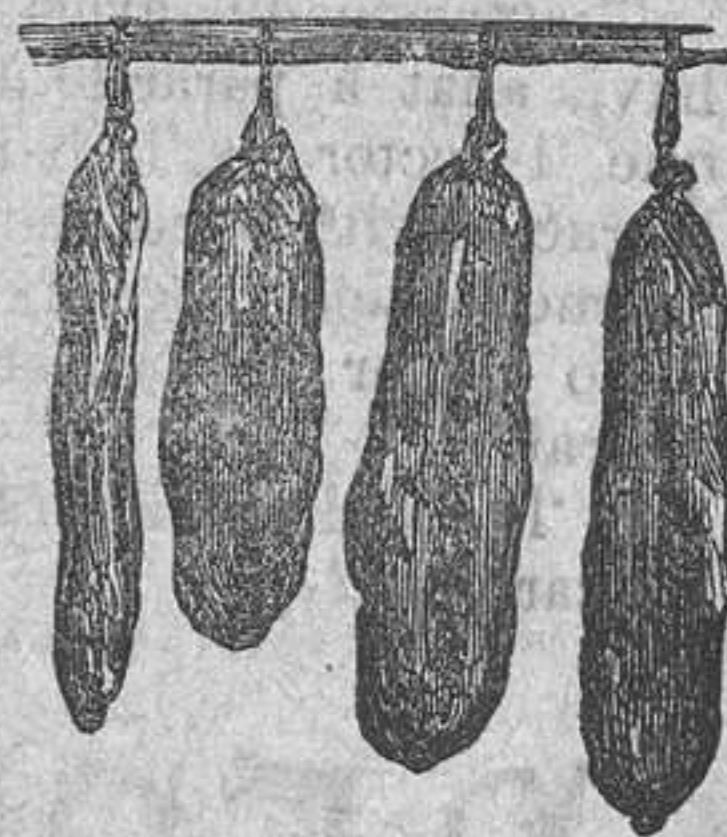
ENDAVINALLA.

Soch á l' escala y no pujo, me donan y ningú 'm pren: dich mal: molts homes me prenen y un sol tros cap d'ells me 'n tè.

MARCH BELL.

(Las solucions en lo próxim número.)

GEROGLIFICH.

Dilluns.
D mars.
Dimecres.
Dijous.
Divendres.
Disapte.

(Las solucions en lo próxim número.)

ANUNCI.

L' ANY NOU.

ALMANACH PER L' ANY 1875

escrit per D. Pau Bunyegas,

ILUSTRAT PER T. PADRÓ.

Se ven á l ral en las librerías de I. Lopez, Puig y otras.

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAULFO, 14.

1. Lopez editor. — Rambla del Mitj 20.